

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Beekmans blijde boodschap

Ijzendoorn, M.H. van; Veer, R. van der

Citation

Ijzendoorn, M. H. van, & Veer, R. van der. (1986).

Beekmans blijde boodschap. *Pedagogische Verhandelingen*, 86, 69-69. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/10499>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/10499>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

BEEKMANS BLIJDE BOODSCHAP

*M.H. van IJendoorn
R. van der Veer*

Met veel plezier hebben we Beekmans knorrige dupliek op ons artikel 'De internationale status van de Nederlandse pedagogiek' gelezen. De gedreven oratie pro domo onderstreept immers één van onze belangrijkste stellingen dubbeldik: ook Beekman vindt internationalisatie van de Nederlandse pedagogiek wenselijk.

Bij hem treffen we echter andere middelen aan om dit wenselijk geachte doel te bereiken. Beekman meldt dat het organiseren en bezoeken van internationale conferenties hiertoe dienstig kan zijn, alsmede het opbouwen van internationale onderzoeksgroepen, het publiceren in buitenlandse 'veldgerichte' vaktijdschriften, en het uitzenden van 'missionarissen' om de wereld tot de Nederlandse pedagogiek te bekeren. Ook in het verleden zijn deze middelen al effectief gebleken, zoals de vruchtbare arbeid van franciscanen en priesters van het Heilig Hart illustreert. Uiteraard juichen we dergelijke activiteiten van harte toe. We beschouwen ze als uitstekende middelen om de Nederlandse pedagogiek zichtbaar te maken in de internationale wetenschappelijke vakpers, zoals geregistreerd in de Corporate Index.

Beekman bestrijdt ook onze stelling niet dat de resultaten van de Nederlandse pedagogiek nog onvoldoende teruggevonden kunnen worden in de Corporate Index. Wel wijst hij erop dat andere indicatoren voor internationale invloed tot een veel rooskleuriger beeld aanleiding geven. Voor Utrecht schetst Beekman een bijna sprokkjesachtig cosmopolitisme en internationale vervlechting. We zijn er dan ook van overtuigd dat de Utrechtse internationale contacten binnenkort hun weerslag zullen vinden in de Corporate Index. Want waarom zouden de Utrechtse pedagogen tijdschriften zoals Zeitschrift für Pädagogik en Human Development mijden als in de redacties ervan hun nestor, Langeveld, zitting heeft? Indien men Beekmans wijze vermaning serieus neemt dat de deugd lang niet altijd overwint, maar dat we eerlijk en toegewijd dienen te blijven werken, wat kan er dan nog fout gaan?

Graag beloven we op de volgende Leidse pedagogendag verslag uit te brengen van de voorspelde stormachtige ontwikkelingen op internationaal vlak, en een meer compleet beeld te schetsen van de internationale status van de Nederlandse pedagogiek.